

תהלים • פרק ס"ט

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this deeply moving kapitel, Dovid HaMelech cries out to Hashem from the absolute depths of despair, comparing his immense tzaros to drowning in deep, muddy waters where there is no place to stand. He pleads that his suffering should not cause a chilul Hashem or bring shame to other ehrliche Yidden who look up to him, especially since his pain and the mockery he endures from his enemies stem from his burning zeal for Hashem's House. Even in his darkest moments of being mocked and given vinegar to drink, Dovid HaMelech pours his heart out in tefillah during an Eis Ratzon, knowing that Hashem hears the needy and will ultimately rebuild Tzion and the cities of Yehudah for those who love His Name.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לִמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשְׁנִים לְדָוִד:

הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מֵיִם עַד־נַפְשִׁי:

טָבַעְתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמֵד בְּאֶתִּי בְּמַעַמְקֵי־מַיִם וְשִׁבְלֵת שְׁטָפְתִּנִּי:

יִגְעַתִּי בְּקִרְאִי נָחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מִיַּחַל לְאֱלֹהִי:

רַבּוּ מַשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי שָׁנָאִי חָנָם עָצְמוּ מַצְמִיתִי אִיבִי שָׁקָר אֲשֶׁר לֹא־גִזְלֹתִי אֹז אֲשִׁיב:

אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאוֹלָתִי וְאַשְׁמוֹתַי מִמָּדָה לֹא־נִכְחָדוּ:

אֶל־יִבְשׁוּ בִּי קִנְיָה אֲדֹנָי יְהוִה צָבָאוֹת אֶל־יִכְלְמוּ בִּי מִבְּקִשְׁיָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי־עָלִיָּה נִשְׁאֲתִי חֲרָפָה כְּסִתָּה כָּל־מָה פָּנִי:

מוֹזֵר הָיִיתִי לְאַחִי וְנִכְרִי לִבְנֵי אִמִּי:

כִּי־קִנְאָת בֵּיתְךָ אֶכְלָתִנִּי וְחֲרָפוֹת חוֹרְפִיָּה נָפְלוּ עָלַי:

וְאַבְכָּה בְּצוּם נַפְשִׁי וְתָהִי לְחֲרָפוֹת לִי:

וְאַתָּנָה לְבוֹשֵׁי שָׁק וְאַחִי לָהֶם לְמַשָּׁל:

יְשִׁיחוּ בִּי יֹשְׁבֵי שָׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שִׁכָּר:

וְאִנִּי תִפְלֹתִי־לָךְ יְהוִה עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֲסִדָּה עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

הֲצִילֵנִי מִטֵּיט וְאֶל־אֶטְבְּעָה אֲנַצֵּלָה מִשָּׁנָאִי וּמִמַּעַמְקֵי־מַיִם:

אֶל־תִּשְׁטַפְּנִי שִׁבְלֵת מַיִם וְאֶל־תִּבְלַעֵנִי מְצוּלָה וְאֶל־תִּאֲטַר־עָלַי בְּאֵר פִּיֶּךָ:

עֲנֵנִי יְהוִה כִּי־טוֹב חֲסִדָּה כָּרַב רַחֲמֶיךָ פִּנְהָ אֵלַי:

וְאַל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מֵעֲבֹדְךָ כִּי־צָר־לִי מִהֵרָ עֲנֵנִי:
קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֹלָה לְמַעַן אֵיבִי פְדֵנִי:
אַתָּה יָדַעְתָּ חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי נִגְדָּךָ כָּל־צוּרָי:
חֲרַפָּה שִׁבְרָה לִבִּי וְאַנוּשָׁה וְאַקְנוּהָ לְנוֹד וְאִין וְלִמְנוּחַמִּים וְלֹא מַצָּאתִי:
וַיִּתְּנוּ בְּכַרוֹתַי רֹאשׁ וְלִצְמָאֵי יִשְׁקוּנִי חֹמֶץ:
יִהְיֶ־שְׁלַחְנָם לִפְנֵיהֶם לִפְחַ וְלִשְׁלוּמִים לְמוֹקֵשׁ:
תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד:
שִׁפְךָ־עֲלֵיהֶם וְעָמָךְ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיגֵם:
תַּהֲיִי־טִירְתָּם נִשְׁמָה בְּאֹהֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי יֵשֵׁב:
כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הַכִּיתָ רֹדְפוֹ וְאַל־מְכַאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ:
תִּנְהַ־עֶזְוֹן עַל־עֲוֹנָם וְאַל־יִבְאוּ בְּצַדִּיקְתָּךְ:
יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם צַדִּיקִים אֱלֹהֵי־כֶתֶבוּ:
וְאַנִּי עָנִי וְכוֹאֵב יִשׁוּעָתָךְ אֱלֹהִים תִּשְׁגַּבֵּנִי:
אַהֲלֵלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדָּלְנוּ בְּתוֹדָה:
וְתִיטֵב לִיהוָה מִשׁוֹר פֶּר מִקֶּרֶן מִפְּרִיס:
רְאוּ עֲנֻוִּים יִשְׁמְחוּ דִּרְשֵׁי אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶּם:
כִּי־שָׁמַע אֶל־אֲבִיוֹנִים יְהוָה וְאַת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה:
יַהֲלֹוהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יָמִים וְכָל־רִמָּשׁ בָּם:
כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וַיָּשְׁבוּ שָׁם וִירְשׁוּהָ:
וַיֹּרַע עֲבָדָיו יִנְחַלוּהָ וְאַהֲבִי שָׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָּהּ: